

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΕΚΤΟ ΤΜΗΜΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 13 Μαΐου 2022, με την ακόλουθη σύνθεση: Μαρία Αθανασοπούλου, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Τμήματος, Νεκταρία Δουλιανάκη και Ιωάννα Ρούλια, Σύμβουλοι, Αικατερίνη Μαρκοβίτη (εισηγήτρια) και Ελένη Κατσούρα, Πάρεδροι με συμβουλευτική ψήφο,

Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας: Σύμφωνα με τα Πρακτικά της 8^{ης} Νοεμβρίου 2021 της Ολομέλειας της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας δεν παραστάθηκε λόγω αδυναμίας εκπροσώπησής του στις δημόσιες συνεδριάσεις του Έκτου Τμήματος.

Γραμματέας: Σοφία Κουτσοβούλου, Προϊσταμένη Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Για να δικάσει την από (...) 2015 (με Α.Β.Δ. ... 2015) αγωγή του (...), κατοίκου (...), ο οποίος παραστάθηκε δια δηλώσεως του άρθρου 231 παρ. 1 του ν. 4700/2020 της πληρεξούσιας δικηγόρου του (...) (ΑΜ ...).

Κατά του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπεί νόμιμα ο Υπουργός Οικονομικών, ο οποίος παραστάθηκε διά της Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Στελιανής Κουστουμπάρδη.

Το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «Ηλεκτρονικός Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης» (e-ΕΦΚΑ), που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, παραστάθηκε διά της Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Στελιανής Κουστουμπάρδη.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε, το Δικαστήριο άκουσε:

Την εκπρόσωπο του Ελληνικού Δημοσίου και του e-ΕΦΚΑ, η οποία ζήτησε την απόρριψη της αγωγής.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διαδικτυακή τηλεδιάσκεψη, διά μέσου της επίσημης κρατικής πλατφόρμας

e:Presence.gov.gr, κατ' εφαρμογή του άρθρου 295 παρ. 2 του ν. 4700/2020 (Α' 127).

**Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα και
Σκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο:**

1. Η υπόθεση συζητήθηκε νόμιμα.

2. Με την κρινόμενη αγωγή, ο ενάγων, στρατιωτικός συνταξιούχος (απόστρατος Υποστράτηγος του Στρατού Ξηράς), ζητεί, όπως το αίτημά του μετατράπηκε σε αναγνωριστικό με το από (...)2022 νομίμως κατατεθέν υπόμνημα, να αναγνωρισθεί η υποχρέωση του εναγόμενου Ελληνικού Δημοσίου να του καταβάλει, νομιμοτόκως με τον ισχύοντα τόκο υπερημερίας για τις μεταξύ των ιδιωτών διαφορές, άλλως με τον τόκο υπερημερίας του Δημοσίου, από την επίδοση της αγωγής στο εναγόμενο, ως αποζημίωση κατά το άρθρο 105 του Εισ.Ν.Α.Κ., το συνολικό ποσό των (...) ευρώ, που αντιστοιχεί, κατά τους ισχυρισμούς του, στις συντάξεις που στερήθηκε κατά το χρονικό διάστημα από (...)2002 έως (...)2004, στο οποίο δεν ανέτρεξαν, κατ' εφαρμογή του άρθρου 60 παρ. 1 εδ. α' του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, τα οικονομικά αποτελέσματα της εκδοθείσας - κατόπιν της διοικητικής αποκατάστασης του - (...)2007 τροποποιητικής πράξης της 44^{ης} Διεύθυνσης του Γ.Λ.Κ. Περαιτέρω, ζητεί να αναγνωρισθεί η υποχρέωση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους να του καταβάλει το ποσό των (...) ευρώ, νομιμοτόκως με τον ισχύοντα τόκο υπερημερίας για τις μεταξύ των ιδιωτών διαφορές, άλλως με τον τόκο υπερημερίας του Δημοσίου, από την επίδοση της αγωγής στο εναγόμενο, ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης που υπέστη από την ίδια αιτία. Τέλος, ζητεί να καταλογισθούν τα δικαστικά του έξοδα εις βάρος του εναγομένου.

3. Η ένδικη αγωγή, για την οποία δεν απαιτείται η καταβολή δικαστικού ενσήμου, ως εκ του αναγνωριστικού χαρακτήρα του αιτήματός της (άρθρο 123 του π.δ. 1225/1981, που ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο άσκησής της, σε συνδυασμό με το άρθρο 274 παρ. 1 του Κ.Δ.Δ/μιας) στρέφεται παραδεκτώς κατά του Ελληνικού Δημοσίου, (βλ. ήδη άρθρο 130 παρ. 1 περ. γ' του ν. 4700/2020 και αναλυτικά ΕλΣυν III Τμ. 2511/2020 σκέψη 3, κ.α.) έχει ασκηθεί νομότυπα και πρέπει να εξεταστεί κατά την ουσιαστική της βασιμότητα.

4. Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 105 του Εισ.Ν.Α.Κ., 34 παρ. 1 και 60 παρ. 1 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (του ισχύοντος κατά τον κρίσιμο χρόνο Σ.Κ., π.δ. 166/2000, Α' 153 και ήδη π.δ. 169/2007, Α' 210), όπως αυτές ερμηνεύθηκαν από την Ολομέλεια του Ελεγκτικού Συνεδρίου (ΕλΣυν Ολ.

1102/2007, 1346/2006, 1511/2005) σύμφωνα και με το άρθρο 95 παρ. 5 του Συντάγματος, συνάγεται ότι σε περίπτωση αποκατάστασης από την υπηρεσιακή διοίκηση στρατιωτικού συνταξιούχου και προαγωγής αυτού σε ανώτερο βαθμό κατόπιν νέας κρίσης του σε συμμόρφωση με ακυρωτική απόφαση αρμοδίου διοικητικού δικαστηρίου, η συνταξιοδοτική διοίκηση υποχρεούται να εκδώσει τροποποιητική συνταξιοδοτική πράξη και να υπολογίσει τη σύνταξη του σύμφωνα με το νέο αυτό βαθμό από τον χρόνο στον οποίο λογίζεται ότι ανατρέχει η κατόπιν της προαγωγής αυτής αποστρατεία του. Σε διαφορετική περίπτωση, γεννάται, κατά το άρθρο 105 του Εισ.Ν.Α.Κ., αξίωσή του για αποκατάσταση της κατά τα ανωτέρω προκύπτουσας ζημίας του για το χρονικό διάστημα από τον χρόνο κατά τον οποίο λογίζεται ότι αποστρατεύθηκε κατόπιν της προαγωγής του έως τον χρόνο αναδρομής των οικονομικών αποτελεσμάτων της εν λόγω τροποποιητικής πράξης. Η ζημία δε αυτή περιλαμβάνει τη διαφορά μεταξύ της σύνταξης που αντιστοιχεί στον βαθμό στον οποίο προήχθη αναδρομικώς ο αποκατασταθείς στρατιωτικός, την οποία αυτός στερήθηκε κατά το προαναφερθέν χρονικό διάστημα, και αυτής που πράγματι του καταβλήθηκε κατά το χρονικό διάστημα αυτό. Τούτο δε, διότι ο μη νόμιμος προσδιορισμός των κατά το άρθρο 34 παρ. 1 του Σ.Κ. συντάξιμων αποδοχών του (βασικού μισθού και επιδόματος χρόνου υπηρεσίας), που αποτέλεσαν και τη βάση του υπολογισμού της κανονιζόμενης ή αναπροσαρμοζόμενης σύνταξής του, και η εξ αυτού του λόγου παρανομία των οργάνων της συνταξιοδοτικής διοίκησης είναι αυτόθροη συνέπεια της παρανομίας των οργάνων της υπηρεσιακής διοίκησης, η οποία έχει ήδη διαπιστωθεί με απόφαση του αρμοδίου διοικητικού δικαστηρίου με δύναμη δεδικασμένου.

5. Τα αναφερόμενα στην προηγούμενη σκέψη ισχύουν, για την ταυτότητα του νομικού λόγου, και στην περίπτωση που η αξίωση για αποζημίωση αφορά σε διαφορές συντάξεων που προέκυψαν λόγω μεταβολής της υπηρεσιακής κατάστασης του συνταξιούχου που επήλθε με νεότερη πράξη της υπηρεσιακής διοίκησης, με την οποία ανακλήθηκε αναδρομικά προηγούμενη πράξη της κατ' εφαρμογή ειδικών διατάξεων που ίσχυαν πριν από την αρχική έξοδό του από την ενεργό υπηρεσία, πράξη μάλιστα της οποίας η νομιμότητα δεν αμφισβητήθηκε αρμοδίως. Και τούτο, διότι και στην περίπτωση αυτή ο μη νόμιμος προσδιορισμός των κατά το ως άνω άρθρο 34 παρ. 1 του Σ.Κ. συντάξιμων αποδοχών του καθιστά την πράξη των οργάνων της συνταξιοδοτικής διοίκησης παράνομη, η δε παρανομία αυτή είναι αυτόθροη συνέπεια της παρανομίας των οργάνων της υπηρεσιακής διοίκησης, η οποία έχει ήδη αναγνωρισθεί με νεότερη και με αναδρομική ισχύ πράξη της, που εκδόθηκε κατ' εφαρμογή ειδικής διάταξης νόμου προς αποκατάσταση της υπηρεσιακής νομιμότητας (βλ. Ελ.Συν. Ολ. 1701/2011, όπου και μειοψηφία). Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, όταν η σύνταξη στρατιωτικού συνταξιούχου ανακαθορίζεται κατ' αύξηση, με

τροποποιητική συνταξιοδοτική πράξη, μετά από τη διοικητική του αποκατάσταση με την έκδοση νέων πράξεων προαγωγής και αποστρατείας του, οι οποίες έχουν αναδρομική ισχύ κατ' εφαρμογή ειδικής, υπό την προαναφερθείσα έννοια, διάταξης νόμου προς αποκατάσταση της υπηρεσιακής νομιμότητας, γεννάται αξίωσή του για αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη κατά το χρονικό διάστημα στο οποίο δεν μπορούν να ανατρέξουν, ενόψει του περιορισμού του άρθρου 60 παρ. 1 εδ. α' του Σ.Κ., τα οικονομικά αποτελέσματα της τροποποιητικής αυτής συνταξιοδοτικής πράξης (ΕλΣυν ΙΙΙ Τμ. 182/2020, 1171, 728/2018, 199/2017).

6. Ο ν. 2362/1995 «Περί Δημοσίου Λογιστικού, ελέγχου των δαπανών του κράτους και άλλες διατάξεις» (Α' 247), ο οποίος ίσχυε κατά τον κρίσιμο για την υπόθεση χρόνο, ορίζει, στο άρθρο 90 ότι «1. Οποιαδήποτε απαίτηση κατά του Δημοσίου παραγράφεται μετά πενταετία, εφόσον από άλλη γενική ή ειδική διάταξη δεν ορίζεται βραχύτερος χρόνος παραγραφής αυτής. (...)», στο άρθρο 91 ότι «Επιφυλασσομένης κάθε άλλης ειδικής διατάξεως του παρόντος, η παραγραφή οποιασδήποτε απαιτήσεως κατά του Δημοσίου αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκε και ήταν δυνατή η δικαστική επιδίωξη αυτής. (...)» και στο άρθρο 93 ότι «Με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων, η παραγραφή των χρηματικών απαιτήσεων κατά του Δημοσίου διακόπτεται μόνο: α) Με την υποβολή της υποθέσεως στο δικαστήριο ή σε διαιτητές, οπότε η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από την τελευταία διαδικαστική πράξη των διαδίκων, του δικαστηρίου ή των διαιτητών. β) Με την υποβολή στην αρμόδια δημόσια αρχή αιτήσεως για την πληρωμή της απαιτήσεως, οπότε η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από τη χρονολογία που φέρει η έγγραφη απάντηση του Διατάκτη ή της αρμόδιας για την πληρωμή της απαιτήσεως αρχής. Αν η αρμόδια αρχή δεν απαντήσει, η παραγραφή αρχίζει μετά την πάροδο έξι μηνών από τη χρονολογία υποβολής της αιτήσεως. (...)». Από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι η γενική πενταετής παραγραφή των αξιώσεων κατά του Δημοσίου αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους εντός του οποίου γεννήθηκε και ήταν δυνατή η δικαστική επιδίωξη αυτών. Σε περίπτωση κατά την οποία η παραγραφή διακοπεί με την υποβολή αίτησης, η παραγραφή αρχίζει εκ νέου, κατά την έννοια της ρυθμίζουσας ειδικώς την περίπτωση αυτή διάταξης του άρθρου 93 περ. β' του ν. 2362/1995 - η οποία αποβλέπει στην κατά το δυνατόν σύντομη εκκαθάριση των εκκρεμών υποθέσεων με τον περιορισμό του χρόνου εντός του οποίου είναι δυνατή η επιδίωξη των απαιτήσεων επί διακοπής της παραγραφής αυτών - από την ημερομηνία την οποία φέρει η έγγραφη απάντηση της αρμόδιας αρχής, εφόσον η απάντηση αυτή εκδοθεί εντός εξαμήνου, άλλως η παραγραφή αρχίζει από τη συμπλήρωση του εξαμήνου, η τυχόν δε μεταγενέστερη απάντηση με την οποία η αρμόδια αρχή αρνείται ρητά την επιστροφή της αίτησης δεν ασκεί επιρροή στον χρόνο έναρξης της παραγραφής (πρβλ. ΣτΕ Ολ. 2562/2015, 3752/1992, 1664/1991).

7. Από τα στοιχεία του συνταξιοδοτικού φακέλου του ενάγοντος και τα λοιπά στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο ενάγων κατετάγη στη Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων το έτος (...), εν συνεχεία υπηρέτησε στον Στρατό Ξηράς προαγόμενος διαδοχικά έως του βαθμού του Ταξίαρχου (σχετ. το από ...2001 προεδρικό διάταγμα, Γ'...) και τέθηκε σε αυτεπάγγελτη αποστρατεία με το από (...)2001 προεδρικό διάταγμα (Γ'...). Με το από (...)2006 (Γ'...) προεδρικό διάταγμα: α) ανακλήθηκαν τα από (...)2001 και (...)2001 προεδρικά διατάγματα, μόνο σε ότι αφορούν στην κύρωση πίνακα «ευδοκίμως τερματίσαντα τη σταδιοδρομία του» Συνταγματάρχη έτους 2001, στη προαγωγή του ενάγοντος στο βαθμό του Ταξίαρχου και στην αυτεπάγγελτη αποστρατεία με το βαθμό αυτό, κατόπιν διαγραφής δυσμενών στοιχείων από τα ατομικά του έγγραφα, β) ο ενάγων προήχθη, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 20 του ν. 2439/1996 σε Ταξίαρχο κατ' εκλογή διότι, κατόπιν διαγραφής δυσμενών στοιχείων από τα ατομικά του έγγραφα, επαναλήφθηκε από το Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο η έκτακτη κρίση του έτους 2001 και κρίθηκε ως «προακτέος κατ' εκλογή», της προαγωγής του λογιζομένης από (...)2001 που κυρώθηκαν οι πίνακες εκτάκτων κρίσεων Συνταγματαρχών Σωμάτων έτους 2001, με το από (...)2001 προεδρικό διάταγμα, γ) προήχθη, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 17 του άρθρου 20 και 4δ του άρθρου 21 του ν. 2439/1996 σε Υποστράτηγο διότι, κατόπιν διαγραφής δυσμενών στοιχείων από τα ατομικά του έγγραφα, κρίθηκε από το Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο για την οφειλόμενη τακτική κρίση του έτους 2002 – 2003 ως «ευδοκίμως τερματίσας τη σταδιοδρομία του» της προαγωγής του λογιζομένης από (...)2002 που κυρώθηκαν οι πίνακες τακτικών κρίσεων Ταξίαρχων Σωμάτων έτους 2002 - 2003, με το από (...)2002 προεδρικό διάταγμα (Γ'...). Κατόπιν τούτων, με το ως άνω προεδρικό διάταγμα (...2006) ο ενάγων τέθηκε σε αυτεπάγγελτη αποστρατεία ως ευδοκίμως τερματίσας τη σταδιοδρομία του, της αποστρατείας του λογιζομένης από τότε που αποστρατεύτηκαν οι ομοιόβαθοί του, που είχαν την ίδια με αυτόν κρίση, με το από (...)2002 προεδρικό διάταγμα (Γ'...). Μετά την ανωτέρω διοικητική του αποκατάσταση, η σύνταξη που του είχε αρχικά κανονισθεί με την (...)2001 πράξη της 44^{ης} Διεύθυνσης του Γ.Λ.Κ. με βάση την από (...) έτη, (...) μήνες και (...) ημέρες συνολική συντάξιμη υπηρεσία του (εκ της οποίας ... έτη ... μήνες και ... ημέρες αντιστοιχούσαν σε υπηρεσία πραγματικώς διανυθείσα) και τον βασικό μισθό βαθμού Υποστρατήγου, του επανακανονίστηκε με την (...)2007 τροποποιητική πράξη της ίδιας ως άνω Διεύθυνσης, σύμφωνα με την από (...) έτη, (...) μήνες και (...) ημέρες συνολική συντάξιμη υπηρεσία του (εκ της οποίας ... έτη ... μήνες και ... ημέρες αντιστοιχούσαν σε υπηρεσία πραγματικώς διανυθείσα), με ποσοστό αναπλήρωσης (...) χιλιοστά και τον βασικό μισθό βαθμού Αντιστρατήγου. Η νέα αυξημένη σύνταξη ορίστηκε πληρωτέα αναδρομικά από (...)2004, ήτοι από τριετίας αρχόμενης από την πρώτη του

μήνα έκδοσης της εν λόγω πράξης, σύμφωνα με το άρθρο 60 του π.δ. 169/2007. Στη συνέχεια, με την (...)2007 πράξη αναπροσαρμογής για την υπαγωγή του στις διατάξεις του ν. 3408/2005, οι συντάξιμες αποδοχές του υπολογίστηκαν από 1.10.2005 με βάση το βασικό μισθό του Γενικού Επιθεωρητή Στρατού, με χρόνο πραγματικώς διανυθείσης υπηρεσίας (άρθρο 37 παρ. 5 του ν. 3016/2002) από (...) έτη, (...) μήνες και (...) ημέρες.

8. Ο ενάγων υπέβαλε στο Γ.Λ.Κ. την από (...)/(...)2010 αίτηση με την οποία ζητούσε την καταβολή των διαφορών σύνταξης που, κατά τους ισχυρισμούς του, δικαιούτο από (...)2002 έως (...)2004 (προηγούμενη της ημερομηνίας έναρξης πληρωμής των αναδρομικών της σύνταξης που ορίστηκε με την .../...2007 τροποποιητική πράξη), επί της οποίας εκδόθηκε το (...)/(...)2011 έγγραφο της 44^{ης} Διεύθυνσης του Γ.Λ.Κ., με το οποίο ο ενάγων ενημερώθηκε ότι αρμόδιο όργανο να κρίνει αίτηση παραπόνων κατά πράξης κανονισμού ή αναπροσαρμογής σύνταξης είναι η Επιτροπή Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων ή το Ελεγκτικό Συνέδριο. Κατόπιν τούτου, ο ενάγων κατέθεσε στις (...)2015 την κρινόμενη αγωγή, με το πρώτο κεφάλαιο της οποίας ζητεί να του καταβληθούν ως αποζημίωση κατά το άρθρο 105 του ΕισΝΑΚ οι διαφορές συντάξεων, που στερήθηκε παρανόμως, κατά τους ισχυρισμούς του, κατά το χρονικό διάστημα από (...)2002 έως (...)2004, ήτοι κατά το χρονικό διάστημα πέραν της τριετίας και έως την ημερομηνία που ορίστηκε πληρωτέα η σύνταξή του.

9. Με τα δεδομένα αυτά, η ένδικη αγωγή είναι απορριπτέα κατά το μέρος που ζητείται αποζημίωση η οποία αφορά στο χρονικό διάστημα από (...)2002 έως (...)2002 καθόσον, κατόπιν της διοικητικής αποκατάστασης του ενάγοντος, κατά τον χρόνο αυτό κατεβλήθησαν αναδρομικά σε αυτόν αποδοχές ενεργείας και όχι συντάξεις και ως εκ τούτου δεν καθιδρύεται συνταξιοδοτική ή συναφής αποζημιωτική αξίωση αυτού (βλ. το από .../...2006 Φύλλο διακοπής μισθοδοσίας [διοικητική αποκατάσταση] του Οικονομικού και Λογιστικού Κέντρου/ΓΕΣ και το με αρ. πρωτ. .../...2006 έγγραφο της 46^{ης} Διεύθυνσης του Γ.Λ.Κ., από το οποίο προκύπτει ότι ο ενάγων δικαιώθηκε αποδοχές ενεργείας από ...2001 έως ...2002 [συμπεριλαμβανομένων των τρίμηνων αποδοχών], ΕλΣυν ΙΙΙ Τμ. 149/2021, 1445/2019, πρβλ. 2046/2017, 1612/2018, 1729/2018).

10. Περαιτέρω, σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στις σκέψεις 4 και 5, το Δικαστήριο κρίνει ότι ο παράνομος χαρακτήρας της μη αναπροσαρμογής της σύνταξης του ενάγοντος για χρονικό διάστημα κατά το οποίο ελάμβανε σύνταξη, ήτοι από (...)2002 (βλ. το ...2006 φύλλο διακοπής μισθοδοσίας/διοικητική αποκατάσταση) έως (...)2004, μετά τη διοικητική αποκατάστασή του, ο οποίος αποτελεί και το έρεισμα της αιτούμενης αποζημίωσης, είναι αυτόθροη συνέπεια της παρανομίας των οργάνων της

υπηρεσιακής διοίκησης, η οποία αναγνωρίστηκε με μεταγενέστερη πράξη της, που εκδόθηκε κατ' εφαρμογή ειδικών διατάξεων που ίσχυαν πριν από την αρχική έξοδό του από την ενεργό υπηρεσία (βλ. άρθρα 20 και 21 του ν. 2439/1996) για την αποκατάσταση της υπηρεσιακής νομιμότητας. Ο αιτιώδης δε σύνδεσμος μεταξύ των παράνομων πράξεων των οργάνων του Δημοσίου και της ζημίας που επήλθε στον ενάγοντα δεν διεκόπη με την έκδοση της ως άνω (...)/(...)2007 τροποποιητικής πράξης, καθόσον, ενόψει του περιορισμού του άρθρου 60 παρ. 1 εδ. α' του Σ.Κ., οι βλαπτικές για τα συμφέροντά του έννομες συνέπειες δεν ήρθαν πλήρως με την πράξη αυτή. Συνεπώς, ο ενάγων υπέστη ζημία, που συνίσταται στις διαφορές μεταξύ της σύνταξης που του καταβλήθηκε κατά το από (...)2002 έως (...)2004 χρονικό διάστημα, στο οποίο δεν ανέτρεξαν, ενόψει του περιορισμού του άρθρου 60 παρ. 1 εδ. α' του Σ.Κ., τα οικονομικά αποτελέσματα της ως άνω (...)/(...)2007 τροποποιητικής πράξης και αυτής που θα έπρεπε να του είχε καταβληθεί για το ίδιο χρονικό διάστημα, υπολογιζόμενη με βάση τον δικαιούμενο βαθμό, σύμφωνα με τα νέα συνταξιοδοτικά του δεδομένα, όπως αυτά διαμορφώθηκαν μετά τη διοικητική του αποκατάσταση.

11. Ενόψει, όμως, όσων έγιναν δεκτά στη σκέψη 6 της παρούσας, οι επίδικες αξιώσεις του ενάγοντος για καταβολή της αιτούμενης αποζημίωσης, κατ' άρθρο 105 του Εισ.Ν.Α.Κ., για το ως άνω χρονικό διάστημα από (...)2002 έως (...)2004, οι οποίες κατέστησαν δικαστικά επιδιώξιμες με τη δημοσίευση στο Φύλλο Εφημερίδος της Κυβερνήσεως του ως άνω από (...) 2006 προεδρικού διατάγματος (...2006) έχουν υποπέσει στην πενταετή παραγραφή του άρθρου 90 παρ. 1 του ν. 2362/1995. Τούτο διότι μετά τη διακοπή της παραγραφής με την υποβολή από τον ενάγοντα της (...)/(...)2010 αίτησης, με την οποία ζητούσε την καταβολή των διαφορών σύνταξης που, κατά τους ισχυρισμούς του, δικαιούτο, αυτή άρχισε εκ νέου, μετά την άπρακτη πάροδο εξαμήνου από τη χρονολογία υποβολής της αίτησης, στις (...) 2010, χωρίς να ασκεί επιρροή στον χρόνο επανέναρξης αυτής το μεταγενεστέρως εκδοθέν (από ...2011) έγγραφο της 44^{ης} Διεύθυνσης του ΓΛΚ (βλ. άρθρο 93 περ. β' του ν. 2362/1995, ΣτΕ Ολ. 2562/2015, ΔΕΦ Αθ.. 1907/2021 κ.α.) και παρήλθε από τότε (...2010) χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των πέντε ετών έως την επίδοση της κρινόμενης αγωγής στο Ελληνικό Δημόσιο στις (...)2015 (βλ. το ισχύον κατά τον κρίσιμο χρόνο άρθρο 75 του ΚΔΔ/μιας (ν. 2717/1999, Α' 97), όπως η παρ. 2 αυτού αντικαταστάθηκε από το άρθρο 19 του ν. 3900/2010, Α' 213, και σύμφωνα με το άρθρο 70 του ίδιου ως άνω νόμου ισχύει από 1.1.2011, το οποίο προβλέπει ότι προκειμένου να διακοπεί η παραγραφή της αξίωσης απαιτείται η επίδοση της αγωγής στον εναγόμενο). Συνεπώς, η ένδικη αγωγή παρίσταται για λόγο ερευνώμενο αυτεπαγγέλτως (άρθρ. 94 του ν. 2362/1995) από το Δικαστήριο, απορριπτέα.

12. Τέλος, όσον αφορά το αίτημα του ενάγοντος περί χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης ποσού (...) ευρώ, το Δικαστήριο κρίνει, ενόψει των ανωτέρω γενομένων δεκτών, ότι δεν συντρέχει νόμιμος λόγος για την αναγνώριση τέτοιας αξίωσης.

13. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η κρινόμενη αγωγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Δια ταύτα

Απορρίπτει την αγωγή.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε σε τηλεδιάσκεψη, κατ' εφαρμογή του άρθρου 295 παρ. 2 του ν. 4700/2020, στις 30 Σεπτεμβρίου 2022.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΑΡΙΑ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΠΑΡΕΔΡΟΣ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΑΡΚΟΒΙΤΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΣΟΦΙΑ ΚΟΥΤΣΟΒΟΥΛΟΥ

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, στις 9 Δεκεμβρίου 2022.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΑΡΙΑ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΣΟΦΙΑ ΚΟΥΤΣΟΒΟΥΛΟΥ